

Lovtidende A

2021

Udgivet den 16. marts 2021

10. marts 2021.

Nr. 420.

Bekendtgørelse af lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og udnyttelse af infrastruktur til opsætning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde m.v.¹⁾

Herved bekendtgøres lov om etablering og fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og udnyttelse af infrastruktur til opsætning af trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1039 af 11. oktober 2019, med de ændringer, der følger af § 3 i lov nr. 1833 af 8. december 2020.

Kapitel 1

Lovens formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Formålet med loven er gennem rammer for fælles udnyttelse af master opstillet til radiokommunikationsformål og opsætning af antennesystemer på bygninger, høje konstruktioner og anden fysisk infrastruktur at sikre optimal radiokommunikation samtidig med, at det samlede antal master og disses påvirkning af omgivelserne begrænses mest muligt.

Stk. 2. Loven omfatter:

- 1) Fælles udnyttelse af master m.v., der anvendes til radiokommunikationsformål i elektroniske kommunikationsnet.
- 2) Adgang til at opsætte antennesystemer på bygninger og andre høje konstruktioner på mere end 2 etager, hvor bygningens ydervægge eller tag er hævet mere end 8,5 m over terræn, og hvor kommunalbestyrelsen har givet tilladelse hertil efter de i medfør af byggelovens § 8, stk. 1, nr. 3, fastsatte regler.
- 3) Adgang til at opsætte antennesystemer på andre høje konstruktioner end de i nr. 2 omhandlede, herunder siloer, vindmøller og master, der ikke anvendes til radiokommunikationsformål (elmaster, lysmaster m.v.), i det omfang disse konstruktioners højde er større end byggelovens højdebegrænsninger.
- 4) Adgang til at opsætte trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde på fysisk infrastruktur og gadeinventar, der kontrolleres af en offentlig myndighed, og som er teknisk egnet til at være vært for sådanne trådløse adgangspunkter eller nødvendig for at forbinde sådanne trådløse adgangspunkter med et transportnet.
- 5) Adgang til at opsætte trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde på gadeinventar, der kontrolleres af andre,

og som er teknisk egnet til at være vært for sådanne trådløse adgangspunkter eller nødvendigt for at forbinde sådanne trådløse adgangspunkter med et transportnet.

Stk. 3. Stk. 2 omfatter ikke master, bygninger, andre høje konstruktioner eller fysisk infrastruktur tilhørende politiet eller myndigheder inden for Forsvarsministeriets område.

Stk. 4. I denne lov forstås ved:

- 1) *Antennesystemer*: Kabler, antennebærerør og antenner opsat på selve masten, bygningen eller konstruktionen eller på de på masten, bygningen eller konstruktionen opsatte bærerør.
- 2) *Trådløst adgangspunkt med lille rækkevidde*: Lille trådløs netadgangsinstallation med lav effekt og lille rækkevidde, der enten benytter radiofrekvenser på grundlag af en tilladelse, på et tilladelsesfrit grundlag eller på grundlag af begge dele, og som kan anvendes som del af et offentligt elektronisk kommunikationsnet, som kan være udstyret med en eller flere ikke iøjnefaldende antenner, og som giver brugerne trådløs adgang til elektroniske kommunikationsnet, uanset om den underliggende nettopologi er mobilnet- eller fastnetbaseret.
- 3) *Fysisk infrastruktur*: Bygninger og anden infrastruktur, som er teknisk egnet til at være vært for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, eller som er nødvendig for at forbinde sådanne trådløse adgangspunkter med et transportnet.
- 4) *Gadeinventar*: Lysmaster, gadeskilte, trafiklys, reklameskilte, stoppesteder m.v., som er teknisk egnet til at være vært for trådløse adgangspunkter med lille rækkevidde, eller som er nødvendig for at forbinde sådanne trådløse adgangspunkter med et transportnet.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren²⁾ kan fastsætte regler om, at lovens regler om fælles udnyttelse helt

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/1972/EU af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 321, side 36.

eller delvis skal finde tilsvarende anvendelse på antennesystemer. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at § 14 a finder tilsvarende anvendelse på trådløse adgangspunkter, der ikke er omfattet af Europa-Kommissionens gennemførelsesretsakter vedtaget i medfør af artikel 57, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (omarbejdning).

Stk. 6. Med ejere af master, bygninger og andre høje konstruktioner sidestilles lejere og indehavere af brugsrettigheder, hvis det lejede eller den pågældende brugsret ikke umiddelbart udnyttes fuldt ud. Dette gælder dog ikke reglerne i § 2, stk. 8, § 2, stk. 10, § 8, stk. 4, og § 10, stk. 8. Ejere af master, bygninger og andre høje konstruktioner har pligt til at underrette lejere og indehavere af brugsrettigheder som omfattet af 1. pkt. om anmodninger og påbud om fælles udnyttelse og om anmodninger og påbud om opsætning af antennesystemer. Tilsvarende gælder for landzone- og bygningsmyndigheden ved behandling af sager om fælles udnyttelse og opsætning af antennesystemer efter denne lov.

Kapitel 1 a

Kommunikation

§ 1 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Energistyrelsen³⁾, Teleklagenævnet og landzone- og bygningsmyndighederne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra klima-, energi- og forsyningsministeren om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra taksationskommissionerne og ekspropriationskommissionerne om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med erhvervsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Planklagenævnet⁴⁾ om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med forsvarsministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder på Forsvarsministeriets område om forhold, som er omfattet af denne

lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

§ 1 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at Energistyrelsen, Teleklagenævnet og landzone- og bygningsmyndighederne kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan for taksationskommissionerne og ekspropriationskommissionerne efter forhandling med transportministeren fastsætte regler svarende til reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan for Planklagenævnet efter forhandling med erhvervsministeren fastsætte regler svarende til reglerne i stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan for myndigheder på Forsvarsministeriets område efter forhandling med forsvarsministeren fastsætte regler svarende til reglerne i stk. 1.

§ 1 c. Hvor det efter denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end en offentlig myndighed, jf. § 1 a, stk. 1 og 4-7, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med henholdsvis transportministeren, erhvervsministeren eller forsvarsministeren fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 2

Fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål

§ 2. Ejere af master til radiokommunikationsformål skal imødekomme anmodninger fra andre om fælles udnyttelse af den pågældende mast. Ejere skal i den forbindelse også imødekomme anmodninger om fælles udnyttelse af tilhørende bygninger m.v., i det omfang en sådan fælles udnyttelse er en del af den anmodende parts udnyttelse af masten.

Stk. 2. Anmodninger efter stk. 1 kan angå indgåelse af nye aftaler om fælles udnyttelse eller ændring af allerede indgåede aftaler.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også, hvor fælles udnyttelse kræver udbygning eller udskiftning af den pågældende mast.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis der foreligger tekniske hindringer for fælles udnyttelse. Ved tekniske hindringer forstås:

- 1) At fælles udnyttelse ikke er mulig på grund af radiotekniske hindringer.
- 2) At udbygning eller udskiftning af den pågældende mast kræver, at den eller de hidtidige brugere af masten skal nedlukke driften af offentligt tilgængelige teletjenester eller radio- eller tv-udsendelsesvirksomhed for at imødekomme anmodningen. Behov for en afbrydelse af maksimalt 2 timers varighed i forbindelse med udbygning eller udskiftning kan dog ikke begrunde afvisning af anmodninger om fælles udnyttelse, medmindre masten anvendes til nød- og sikkerhedstjenester eller til radio- eller tv-virksomhed, hvor selv kortvarige afbrydelser skal undgås.
- 3) At der gælder særlige sikkerhedsforskrifter fastsat i medfør af anden lovgivning eller forskrifter fastsat af offentlige myndigheder for adgang til eller benyttelse af den pågældende mast, som gør fælles udnyttelse umulig.
- 4) At der, for så vidt angår fælles udnyttelse af tilhørende bygninger m.v., ikke er mulighed for fysisk adskillelse af parternes udstyr, herunder at der ikke kan etableres særskilt adgang til dette.

Stk. 5. Anmodning efter stk. 1 forudsætter, at

- 1) den ansøgende part af Energistyrelsen⁵⁾ i medfør af lov om radiofrekvenser er tildelt individuel tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser, og at anmodningen vedrører udnyttelse af disse frekvenser, eller
- 2) den ansøgende part i medfør af lov om radiofrekvenser er undtaget fra kravet om individuel tilladelse.

Stk. 6. Fælles udnyttelse af master som nævnt i stk. 1 og 3 forudsætter, at der fra landzone- og bygningsmyndighederne foreligger de nødvendige tilladelser til opsætning af yderligere antennesystemer eller til udbygning eller udskiftning heraf, jf. § 35, stk. 1 og 4, i lov om planlægning, § 16, stk. 1, i byggeloven, og §§ 5 og 6 i denne lov.

Stk. 7. I det omfang der i medfør af anden lovgivning er fastsat særlige sikkerhedsforskrifter for den pågældende mast, skal fælles udnyttelse ske på de vilkår og med de begrænsninger, der følger heraf.

Stk. 8. Ved udskiftning som nævnt i stk. 3 kan ejeren af den eksisterende mast, for så vidt angår de med udskiftningen forbundne omkostninger, herunder omkostninger forbundet med nedtagelse af den eksisterende mast, vælge mellem følgende:

- 1) Selv at afholde omkostningerne.
- 2) Pålægge den ansøgende part at forestå etableringen af den nye mast og herunder at afholde alle omkostninger forbundet med udskiftningen. Det er i så fald den ansøgende part, der har ejendomsretten til den nyetablerede mast. Ejeren af den eksisterende mast kan stille krav om, at vedkommende tildeles en tidsubegrænset og gratis brugsret til den nyetablerede mast. Den tidsubegrænsede og gratis brugsret omfatter et antal positioner svarende til vedkommendes aktuelle brug af den eksisterende mast på udskiftningstidspunktet samt reservationer af yderligere positioner, jf. § 9, stk. 2, medmindre anden aftale indgås parterne imellem. Ejeren af den eksisterende mast kan kræve, at der indgås aftale om, at

den nye mast skal blive stående i en periode svarende til den eksisterende masts restlevetid.

Stk. 9. Ved udskiftning af master tilhørende forsvaret med henblik på fælles udnyttelse finder stk. 8, nr. 2, ikke anvendelse. Uden overgang af ejendomsretten kan Forsvarsministeriet efter forhandling med den ansøgende part, i det omfang denne ønsker adgang til en sendeposition dækket af den pågældende mast, pålægge denne at forestå etableringen af den nye mast og herunder at afholde alle omkostninger forbundet med udskiftningen.

Stk. 10. Varetagelse af drift og vedligeholdelse af masten og de i masten placerede antennesystemer foretages af ejeren af masten, medmindre anden aftale indgås parterne imellem.

Stk. 11. Adgang til udnyttelse af tredjemands arealer med henblik på fælles udnyttelse af en mast skal ske gennem aftale herom eller, såfremt aftale herom ikke kan indgås, ved anvendelse af proceduren i § 15.

Stk. 12. Ved udbygning eller udskiftning som nævnt i stk. 3 overføres alle rettigheder, herunder foretagne reservationer, jf. § 9, stk. 2, i den eksisterende mast i uændret form til den nyetablerede mast.

§ 3. Landzonemyndigheden eller, i sager, hvor landzonemyndigheden ikke er involveret, bygningsmyndigheden, jf. herved § 2, stk. 6, kan udstede påbud om at give adgang til fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål. Påbudet kan træde i stedet for, supplere eller ændre aftaler efter § 2.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved påbud om fælles udnyttelse af tilhørende bygninger m.v., i det omfang en sådan fælles udnyttelse er en del af den anmodende parts udnyttelse af masten.

Stk. 3. Påbud efter stk. 1 og 2 kan i sager, hvor den ansøgende part anmoder om udstedelse af påbud, alene udstedes, såfremt det af den ansøgende part er sandsynliggjort, at det ikke har været muligt at indgå en aftale om fælles udnyttelse.

Stk. 4. § 2, stk. 2-12, finder tilsvarende anvendelse i sager efter stk. 1 og 2.

§ 4. Landzone- og bygningsmyndigheden skal i sager om fælles udnyttelse af master med en højde på over 100 meter afvise at give tilladelse til fælles udnyttelse, jf. § 2, eller at udstede påbud om fælles udnyttelse, jf. § 3, i det omfang tilladelse eller påbud vil hindre imødekommelse af efterfølgende anmodninger om fælles udnyttelse til radio- eller tv-formål som registreret i den i § 16, stk. 2, nævnte oversigt.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan ejeren imødekomme anmodninger om fælles udnyttelse, hvis der indsættes et vilkår i aftalen om fælles udnyttelse om, at opsatte antennesystemer skal nedtages, når den pågældende antenneposition skal anvendes til den forudsatte radio- eller tv-virksomhed.

§ 5. I sager efter §§ 2 og 3, hvor der er tvist om betalingen for den aftalte eller påbudte fælles udnyttelse, skal ejeren, der i henhold til § 2 indgår aftale, eller som i medfør af § 3 får påbud herom, og eventuelle andre rettighedshavere som

minimum have fuld erstatning. Betalingsforpligtelsen påhviler den, der har fremsat anmodning om fælles udnyttelse i medfør af § 2, eller som får adgang til fælles udnyttelse i medfør af § 3.

Stk. 2. I mangel af enighed herom afgøres erstatningsspørgsmålet af en voldgiftsret, hvor hver af parterne vælger en voldgiftsmand. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem voldgiftsmændene, træffes afgørelsen ved kendelse afsagt af en opmand udpeget af præsidenten for vedkommende landsret. Afgørelse efter 1. og 2. pkt. træffes på grundlag af et oplæg fra landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. § 3, stk. 1, til den påtænkte tilladelse eller det påtænkte påbud.

Stk. 3. Erstatningsfastsættelsen kan af hver af parterne ved begæring fremsat over for opmanden inden 4 uger fra kendelsen indbringes for vedkommende taksationskommission efter reglerne i § 19 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. I øvrigt finder reglerne i § 26 i den nævnte lov tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet er afgjort af voldgiftsretten, opmanden eller taksationskommissionen, jf. stk. 2 og 3, og der er sket betaling af erstatningsbeløbet eller stillet sikkerhed for dets betaling ved tilladelsens eller påbudets udstedelse, kan tilladelse som nævnt i § 2, stk. 6, gives eller påbud efter § 3 udstedes af landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. § 3, stk. 1.

Stk. 5. Ved taksationskommissionens afgørelse af erstatningsspørgsmålet, jf. stk. 3, kan taksationskommissionen træffe beslutning om, at den ansøgende part skal stille et beløb som sikkerhed til dækning af et eventuelt højere erstatningsbeløb fastsat ved dom.

§ 6. I sager efter §§ 2 og 3, hvor der er tvist om adgangen til udnyttelse af tredjemands arealer eller om betalingen herfor og fælles udnyttelse derfor forudsætter ekspropriation efter denne lovs § 15, skal landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. § 3, stk. 1, inden tilladelse som nævnt i § 2, stk. 6, gives eller påbud efter § 3 udstedes, forelægge sagen for Energistyrelsen med henblik på eventuel efterfølgende forelæggelse for ekspropriationskommissionen efter proceduren i § 15. Landzone- eller bygningsmyndighedens forelæggelse af sagen for Energistyrelsen skal indeholde oplæg til den påtænkte tilladelse eller det påtænkte påbud.

Stk. 2. Når der er sket ekspropriation, og når erstatningsspørgsmålet er afgjort, enten ved at klagefristen er udløbet eller ved taksationskommissionens afgørelse, kan tilladelse som nævnt i § 2, stk. 6, gives eller påbud efter § 3 udstedes af landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. § 3, stk. 1.

Stk. 3. Tilladelse eller påbud, jf. stk. 2, kan dog først udstedes, når der er sket betaling af erstatningsbeløbet eller stillet sikkerhed for dets betaling ved tilladelsens eller påbudets udstedelse, og når en eventuel sag efter § 5 er afgjort og betingelsen i § 5, stk. 4, er opfyldt.

§ 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om yderligere betaling end nævnt i §§ 5 og 6 om andre vilkår for fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål og for fælles udnyttelse af bygninger m.v. omfattet af § 2, stk. 1, 2. pkt. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, i

hvilket omfang bestemmelserne om indsigt i aftaler, tilsyn, mægling, fastsættelse af vilkår, oplysningspligt, pålæggelse af tvangsbøder og klageadgang i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet⁶⁾ finder tilsvarende anvendelse på aftaler om yderligere betaling, vilkår m.v. for fælles udnyttelse af master til radiokommunikationsformål.

§ 8. Landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. § 3, stk. 1, kan i forbindelse med ansøgning om tilladelse til opførelse af nye master til radiokommunikationsformål eller til ud- eller ombygning af eksisterende master til radiokommunikationsformål fastsætte vilkår om den samlede dimensionering af masten med henblik på at gøre efterfølgende fælles udnyttelse mulig.

Stk. 2. Vilkår efter stk. 1 forudsætter, at der foreligger oplysninger fra Energistyrelsen om, at andre indehavere af tilladelse til anvendelse af radiofrekvenser har planer om opsætning af master eller antennesystemer til radiokommunikationsformål i det pågældende geografiske område, jf. § 16.

Stk. 3. Vilkår efter stk. 1 kan alene fastsættes, hvor der ikke foreligger tekniske hindringer for efterfølgende fælles udnyttelse. § 2, stk. 4, nr. 1-3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Fastsættelse af vilkår efter stk. 1-3 kan ske over for ejere af master til radiokommunikationsformål.

§ 9. Ejere af master til radiokommunikationsformål har adgang til at placere egne antennesystemer forud for andres valg af positioner med henblik på placering af antennesystemer.

Stk. 2. Ejere af master til radiokommunikationsformål har adgang til i nødvendigt omfang at reservere yderligere positioner til senere brug forud for andres valg af positioner med henblik på placering af antennesystemer. Oplysninger om reservationer på egne master skal indsendes til Energistyrelsen til brug for den i § 16, stk. 2, nævnte oversigt.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om den indbyrdes fordeling af positioner mellem ejere og eksisterende indehavere af brugsrettigheder og om den indbyrdes fordeling af de øvrige positioner mellem parter, der har anmodet eller ønsker at anmode om fælles udnyttelse.

Kapitel 3

Adgang til opsætning af antennesystemer på bygninger, konstruktioner og master, der ikke anvendes til radiokommunikationsformål

§ 10. Ejere af master, bygninger og konstruktioner omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2 og 3, skal imødekomme anmodninger om adgang til opsætning af antennesystemer på den pågældende mast, bygning eller konstruktion.

Stk. 2. Anmodninger efter stk. 1 kan angå indgåelse af nye aftaler eller ændring af allerede indgåede aftaler.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis der foreligger tekniske hindringer for opsætning af antennesystemer. Ved tekniske hindringer forstås:

- 1) At opsætning af antennesystemer ikke er mulig på grund af radiotekniske hindringer.
- 2) At opsætning af antennesystemer ikke er mulig på grund af mastens, bygningens eller den pågældende konstruktions udformning, bæreevne eller lignende.
- 3) At der gælder særlige sikkerhedsforskrifter fastsat i medfør af anden lovgivning eller forskrifter fastsat af offentlige myndigheder for adgang til den pågældende mast, bygning eller konstruktion, som gør opsætning af antennesystemer umulig.

Stk. 4. Anmodning efter stk. 1 kan fremsættes af parter omfattet af § 2, stk. 5.

Stk. 5. Placering af antennesystemer som nævnt i stk. 1 forudsætter, at der fra landzone- og bygningsmyndighederne foreligger de nødvendige tilladelser til opsætning af antennesystemer, jf. § 35, stk. 1 og 4, i lov om planlægning, § 16, stk. 1, i byggeloven, og §§ 12 og 13 i denne lov. Placering af antennesystemer på folkekirkens kirkebygninger eller på kirkebygninger for de anerkendte eller godkendte trossamfund forudsætter tillige tilladelse fra stiftsøvrigheden eller det pågældende trossamfund.

Stk. 6. I det omfang der i medfør af anden lovgivning er fastsat særlige sikkerhedsforskrifter for de i § 1, stk. 2, nr. 2 og 3, omhandlede master, bygninger og konstruktioner, skal gennemførelse af opsætning af antennesystemer ske på de vilkår og med de begrænsninger, der følger heraf.

Stk. 7. Ejere af antennesystemer placeret på master, bygninger og andre høje konstruktioner omfattet af stk. 1 skal imødekomme anmodninger fra andre om fælles udnyttelse af tilhørende bygninger m.v., i det omfang en sådan fælles udnyttelse knytter sig til den anmodende parts opsætning og udnyttelse af egne antennesystemer på samme mast, bygning eller konstruktion. Fælles udnyttelse forudsætter, at der er mulighed for fysisk adskillelse af parternes udstyr, og at der kan etableres særskilt adgang til dette.

Stk. 8. Gælder der særlige sikkerhedsforskrifter for den pågældende mast, bygning eller konstruktion, varetages driften og vedligeholdelsen af de placerede antennesystemer af ejeren af masten, bygningen eller konstruktionen, medmindre anden aftale indgås parterne imellem.

Stk. 9. Adgang til udnyttelse af tredjemands arealer med henblik på opsætning af antennesystemer og fælles udnyttelse af tilhørende bygninger skal ske gennem aftale herom eller, såfremt aftale herom ikke kan indgås, ved anvendelse af proceduren i § 15.

§ 11. Landzonemyndigheden eller, i sager, hvor landzonemyndigheden ikke er involveret, bygningsmyndigheden, jf. herved § 2, stk. 6, kan udstede påbud om at give adgang til opsætning af antennesystemer på master, bygninger og andre høje konstruktioner omfattet af § 1, stk. 2, nr. 2 og 3. Påbudet kan træde i stedet for, supplere eller ændre aftaler efter § 10.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved påbud om fælles udnyttelse af bygninger m.v. i tilknytning til andre antennesystemer anbragt på den pågældende mast, bygning eller konstruktion, jf. § 10, stk. 1, i det omfang en sådan fælles udnyttelse er en del af den

anmodende parts opsætning af og udnyttelse af egne antennesystemer på samme mast, bygning eller konstruktion.

Stk. 3. Påbud efter stk. 1 og 2 kan, i sager, hvor den ansøgende part anmoder om udstedelse af påbud, alene udstedes, såfremt det af den ansøgende part er sandsynliggjort, at det ikke har været muligt at indgå en aftale om opsætning af antennesystemer.

Stk. 4. § 10, stk. 3-9, finder tilsvarende anvendelse i sager efter stk. 1 og 2.

§ 12. I sager efter §§ 10 og 11, hvor der er tvist om betalingen for den aftalte eller påbudte adgang til opsætning af antennesystemer, skal ejeren, der i henhold til § 10 indgår aftale, eller som i medfør af § 11 får påbud herom, og eventuelle andre rettighedshavere som minimum have fuld erstatning. Betalingsforpligtelsen påhviler den, der har fremsat anmodning om opsætning af antennesystemer i medfør af § 10, eller som får adgang til opsætning af antennesystemer i medfør af § 11.

Stk. 2. I mangel af enighed herom afgøres erstatningsspørgsmålet af en voldgiftsret, hvor hver af parterne vælger en voldgiftsmand. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem voldgiftsmændene, træffes afgørelsen ved kendelse afsagt af en opmand udpeget af præsidenten for vedkommende landsret. Afgørelse efter 1. og 2. pkt. træffes på grundlag af et oplæg fra landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. § 3, stk. 1, til den påtænkte tilladelse eller det påtænkte påbud.

Stk. 3. Erstatningsfastsættelsen kan af hver af parterne ved begæring fremsat over for opmanden inden 4 uger fra kendelsen indbringes for vedkommende taksationskommission efter reglerne i § 19 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. I øvrigt finder reglerne i § 26 i den nævnte lov tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet er afgjort af voldgiftsretten, opmanden eller taksationskommissionen, jf. stk. 2 og 3, og der er sket betaling af erstatningsbeløbet eller stillet sikkerhed for dets betaling ved tilladelsens eller påbudets udstedelse, kan tilladelse som nævnt i § 10, stk. 5, gives eller påbud efter § 11 udstedes af landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. § 3, stk. 1.

Stk. 5. Ved taksationskommissionens afgørelse af erstatningsspørgsmålet, jf. stk. 3, kan taksationskommissionen træffe beslutning om, at den ansøgende part skal stille et beløb som sikkerhed til dækning af et eventuelt højere erstatningsbeløb fastsat ved dom.

§ 13. I sager efter §§ 10 og 11, hvor der er tvist om adgangen til udnyttelse af tredjemands arealer eller om betalingen herfor og opsætning af antennesystemer derfor forudsætter ekspropriation efter denne lovs § 15, skal landzone- eller bygningsmyndigheden, jf. § 3, stk. 1, inden tilladelse som nævnt i § 10, stk. 5, gives eller påbud efter § 11 udstedes, forelægge sagen for Energistyrelsen med henblik på eventuel efterfølgende forelæggelse for ekspropriationskommissionen efter proceduren i § 15. Landzone- eller bygningsmyndighedens forelæggelse af sagen for Energistyrelsen skal indeholde oplæg til den påtænkte tilladelse eller det påtænkte påbud.